

Digiscope

voor 6502-systemen

M. Dohmen

Degenen die de beschikking hebben over een Grafisch Display en een computer-systeem, gebaseerd op de 6502, zullen in dit artikel ontdekken dat de mogelijkheden van deze combinatie haast onbeperkt zijn. In het januarinummer van 1980 werd een frequentiemeter beschreven, die eens te meer aantoonde dat een computer zijn diensten kan bewijzen in het elektronicalab van de hobbyist. Het hier besproken programma zal, als toevoeging aan de frequentiemeter, voor velen een antwoord zijn op de vraag: „Schaf ik mij een computer aan?”

Het betreft hier een zogenoemde „digiscope”. Dit is een soort oscilloscoop, die digitale signalen zichtbaar maakt op het grafisch display.

Deze digiscope is vrij snel. Zonder hardware-aanpassingen ligt de maximaal meetbare frequentie op 71,5 kHz. Hij kent acht kanalen en er kunnen dus acht frequenties tegelijkertijd worden gemeten. Met enige hardware-uitbreidingen kan een mini-logic-analyzer worden gerealiseerd. Wilt u alleen frequenties meten en bijvoorbeeld geen puls-pauzeverhoudingen, dan raad

ik u aan gewone 10-delers te gebruiken om het frequentiegebied te vergroten. Een nadeel van de digiscope is dat hij slechts twee toestanden aan de ingangen kent, namelijk „hoog” en „laag”, zodat deze alleen bruikbaar is bij experimenten met digitale bouwstenen. Voordeel is dat, dankzij de acht kanalen, de ligging van de signalen ten opzichte van andere zeer goed is te zien. Ook de vorm van het signaal is goed herkenbaar bij dit programma (mits de frequentie niet te hoog wordt). Het programma moest aan de volgende eisen voldoen:

1. Hoge snelheid en hoge resolutie.
2. Acht kanalen.
3. Periode-tijd moet zichtbaar kunnen worden gemaakt.

Lijst 1

0000	:	INGANGSRoutine voor een maximale
0030	:	FREQUENTIE VAN 30,5 KHZ
0040	:	
0050	:	
0200- 02 00		0050 INPUT LOW #B000 JUMP 0060 NAAR DE
0202- 00 00 17		0070 LUIS LOW #B000 JANGDE GISTAREN
0205- 95 00		0300 STR #BLUFFER,X JUM DE PIA-POORT
0207- E0		0300 JNK JEN ZET DEZE IN DE
0208- 00 F0		0400 JNK LUIS JBLUFFER
0209- 40 00 07		0410 JNP 0001 JSRINE NAAR 00-ROUTINE

Lijst 1 Korte invoerroutine.

Digiscope

Lijst 2 Lange, doch snelle invoerroutine.

Lijst 3 Programma dat de snelle invoerroutine in het geheugen schrijft.

Een dergelijk programma kan op drie manieren worden verwezenlijkt. Allereerst kan gebruik worden gemaakt van het pennetje SO (soms ook RO) van de processor. Dit is de snelste methode. Pen SO staat rechtstreeks in verbinding met het Overflow-bit in het status-register. Door het niveau op SO van hoog naar laag te laten gaan wordt het Overflow-bit gereset. Door dit pennetje als ingang te gebruiken is een zeer snelle invoer mogelijk. Voor ons doel is dit echter niet geschikt, omdat het om één ingang gaat in plaats van acht. We zullen hier gebruik moeten maken van een in/uit-poort. Een tweede mogelijkheid is het met vaste intervalltijden aftasten van de ingangspoort en vervolgens de desbetreffende bitjes omzetten naar acht puntjes voor het grafisch display. Een bezwarende factor is echter de beperkte snelheid. Het zetten van een punt op het grafisch display kost veel tijd (64 μ s), zodat het frequentiegebied veel te klein wordt. Verreweg de effectiefste methode is wel achter elkaar 256 bytes in te lezen, deze op te slaan en vervol-

gens om te zetten naar acht grafieken voor het grafisch display. De uitvoering kan op twee manieren geschieden. Ze zullen beide worden besproken.

Uitvoering

Het binnenhalen en opslaan van de 256 bytes kan in een programma-lus gebeuren, zie hiervoor lijst 1. Voordeel van dit programma is dat het heel kort is. Een nadeel, dat zwaar weegt, is echter de snelheid. Het binnenhalen van een byte duurt maar liefst 13 μ s. Het frequentiegebied is dan slechts 38,5 kHz. De mensen, die hiermee tevreden zijn, kunnen het programma uit lijst 1 intypen. Dit gebruikt alle locaties op pagina nul, maar aangezien er geen gebruik wordt gemaakt van de monitor, is dit niet zo bezwaarlijk.

X is de teller die aanwijst, waar het opgehaalde byte in pagina nul moet komen te staan. De werking is nu vrij simpel te doorzien. Er wordt 256 maal naar de ingangspoort gekeken en de waarden worden opgeslagen. Wanneer dit is gebeurd, wordt naar de displayroutine gesprongen.

De nu besproken mogelijkheid is weliswaar veel sneller, maar gebruikt maar liefst 1/K geheugenruimte. Dit is voor mensen met een klein geheugen dus niet zo aantrekkelijk. Wel wordt nu echter het beloofde frequentiegebied van 71,5 kHz gehaald. Bij de eerste methode werd veel tijd verspild met het opheffen van X, het vergelijken met

nul en de relatieve sprong (alles bij elkaar is ca. 5 μ s). Om deze tijd te winnen is het nodig de lus volledig uit te schrijven en geen geïndiceerde adressering toe te passen. Er wordt aldus 6 μ s gewonnen, zodat de tijd om een byte in te lezen en weg te schrijven wordt gereduceerd tot 7 μ s, wat neerkomt op een frequentiegebied van 71,5 kHz. Het programma ziet er dan uit, zoals is weergegeven in lijst 2. Het zou te ver voeren dit allemaal in te typen. Daarvoor hebben wij een computer, die dat sneller en nauwkeuriger kan. Een programma dat het invoerprogramma van 1/K voor u intypt, is te vinden in lijst 3.

Werking

Het programma voor de snelle invoer, dat achter elkaar in het geheugen moet komen, staat in tabel 3 in lijst 3. Register X telt van 0 tot 255. Twee locaties op pagina 0 houden bij waar de tabel moet worden „afgedrukt”. In dit geval van \$0200 tot \$0700. Op \$0700 begint de displayroutine die de opgehaalde waarden omzet in acht grafieken. De tabel is vier bytes lang en bevat: AD 40 17 85.

Het vijfde byte is de locatie op pagina 0 waar het van poort A gehaalde byte moet worden neergezet. Dit vijfde byte moet echter oplopen van \$00 tot \$FF. Hiervoor zorgt nu register X.

Y wordt geladen met \$04. X wordt in de accu gezet en het vijfde byte wordt in de desbetreffende geheugenlocatie geplaatst. Y wordt met

Lijst 2

```

0450 : INGRESROUTINE VOOR EEN MAXIMALE
0450 : FREQUENTIE VAN 71.5 KHZ
0470 :
0480 :
0490 :
0500 :
0510 :
0520 : INPT LDR PRO2 2HRL WAFIDE
0530 : STR #BUFFER 2EN ZET IN BUFFER
0540 : LDR PRO2 2
0550 : STR #BUFFER+401 2
0560 : LDR PRO2 2
0570 : STR #BUFFER+402 2
0580 : ENZ
0590 :
0600 :
0610 :
0620 :
0630 :
0640 : LDR PRO2 2
0650 : STR #BUFFER+4FF 2
0660 : JDSPL LDR #BIF
0670 : ENZ

```

Lijst 3

```

1270 :
1280 :
1290 :
1300 :
0760- A2 00 1310 INIT LDR #400 2INITIALISEER
0760- A9 00 1320 LDR #400 2INITIALISEER
0760- 85 00 1330 STR #POINTL 2POINTERS
0770- A9 02 1340 LDR #400 2
0772- 85 01 1350 STR #POINTH 2STA POINTH 2
0774- A0 04 1360 BEGIN LDR #404 2ZET WAFIDE
0776- 88 1370 TOP 2VAN X IN ELK
0777- 91 00 1380 STR #POINTL 2V 2VIERDE BYTE
0779- 88 1390 DEV 2ZET DE PEST
077A- 89 9F 07 1400 LUS1 LDR TABEL3 2V 2VAN DE BYTES
077B- 91 00 1410 STR #POINTL 2V 2OP 213N PLAATS
077C- 88 1420 DEV 2
0780- 10 FB 1430 BPL LUS1 2
0782- 10 1440 CLC 2TEL BIJ DE
0783- A9 05 1450 LDR #405 22POINTER
0785- 65 00 1460 DEC #POINTL 25 OP
0787- 85 00 1470 STR #POINTL 2
0789- A9 00 1480 LDR #400 2
078A- 65 01 1490 DEC #POINTH 2
078B- 85 01 1500 STR #POINTH 2
078C- E8 1510 INK 2ALLES GEHAAL?
0790- 00 E2 1520 BNE 8E02H 2NIE, TERUG
0792- A0 02 1530 LDR #402 22PLAATS DE
0794- 89 A3 07 1540 LUS2 LDR TABEL4 2V 2JNF-INSTRUCTIES
0797- 91 00 1550 STR #POINTL 2V 2
0799- 88 1560 DEV 2
079A- 10 FB 1570 BPL LUS2 2
079C- 4C 00 02 1580 JNF INPUT 2SPRING TERUG DE INGRESROUTINE
079E- A0 17 1590 TABEL3 2BY #40 2AD 217 285
07A2- 05
07A3- 4C 00 07 1600 TABEL4 2BY #4C 2AD 287

```


één verminderd en vervolgens worden de vier waarden uit de tabel achter elkaar in het geheugen gebied geplaatst. Nu wordt X met één en de pointer met vijf opgehoogd (\$0783). Is dit 256 maal gebeurd dan is het geheugen gebied gevuld en wordt naar \$0200 gesprongen, waar het zojuist geschreven programma start. Wanneer de displayroutine bij u niet direct achter de invoerroutine kan komen, moet het omliggende gedeelte van lijst 3 worden tussengevoegd. Dit zorgt ervoor dat na de invoerroutine nog een sprong naar de displayroutine wordt geplaatst. Het haalt drie bytes uit tabel 4 van deze lijst en zet ze in het geheugen vanaf \$0700. Uiteraard moet dan in tabel 4 het juiste startadres worden neergezet. Begint uw displayroutine bijvoorbeeld op \$1000 dan moet tabel 4 worden: 4C 00 10. Let op de volgende, lage byte voorop.

Displayroutine

Voor de displayroutine kunnen geen locaties op pagina 0 worden gebruikt, waardoor deze iets langer wordt. Het programma zet per X-

coördinaat acht puntjes aan. De Y-coördinaat van die puntjes wordt enerzijds bepaald door het kanaal, anderzijds door het logische niveau van dat kanaal. De Y-coördinaten voor de desbetreffende kanalen zijn daartoe in een tabel gezet en wel een aparte tabel voor de „1”-niveaus van de acht kanalen (tabel 1 in lijst 4) en een voor de „0”-niveaus (tabel 2). Op deze wijze kan elk kanaal op een willekeurige plaats op het scherm worden gezet. Dit is handig wanneer er ook nog tekst op het scherm moet komen.

De invoerroutine heeft er voor gezorgd dat de binnengehaalde waarden op opeenvolgende plaatsen op pagina 0 zijn gezet. Register X wordt nu zowel voor de pointer die naar de adressen op pagina 0 verwijst, als voor de X-coördinaat van de punt op het grafisch display, gebruikt. Met deze kennis wordt het programma in lijst 4 wat eenvoudiger te begrijpen. Eerst worden de in/uit-registers goed gezet en wordt het scherm gewist. Vervolgens wordt X geladen met \$00 (X-coördinaat is 0, pointer wijst naar locatie \$00) en Y met \$07, immers per byte

Lijst 4 Routine voor het weergeven van logische signalen op het grafisch display.

Lijst 5 Testprogramma.

Lijst 6 Programma om periodetijden te meten.

moeten acht puntjes worden gezet. Door nu telkens een bitje van het byte in de carry te schuiven wordt elk bitje omgezet in een punt voor het grafisch display. Daartoe wordt Y bewaard op locatie \$0769. Het eerste byte wordt opgehaald, een plaats naar rechts geschoven en weer teruggezet. Is de carry „1” dan moet een hoog niveau worden geschreven, is deze „0” dan moet een laag niveau worden geschreven. Daartoe dient plaats Y uit tabel 1 of plaats Y uit tabel 2 in Y zelf te worden gezet. Dit is als volgt gerealiseerd. Het programma gaat

Lijst 4

```

0710 ; ROUTINE VOOR HET WEERGEVEN VAN LOGISCHE
0720 ; SIGNALEN OP HET GRAFISCH DISPLAY
0730 ;
0740 ;
0750 ;
0760 ;
0770 ;
0780-89 1F 0780 DSPL LDA #1F ;INITIALISEER
0782-8D 85 17 0780 STA PEO01 ;DE IN-DA
0785-89 FF 0800 LDA #FF ;UITGANGEN
0787-8D 01 17 0810 STA PEO01 ;
0789-89 1C 0820 CLSC LDA #1C ;NIS-CODE
078C-8D 0C 17 0830 STA PEO1 ;NIS-SCHERM
078F-89 28 0840 LDA #28 ;AVRCHT
0791-8D F7 17 0850 STA TMR ;32 MS
0794-2C F7 17 0860 TT BPL TT ;
0797-18 FB 0870
0799-82 00 0880 START LDA #80 ;BITTELLER
079B-8D 07 0890 NEXTBY LDV #87 ;KANALENTELLER
079D-8C 69 07 0900 STV VSRU ;RCHT KANALEN
079F-85 00 0910 NEXTB1 LDA #BUFFER,X ;SELECTEER BIT
07A2-48 0920 LSR A ;
07A3-95 00 0930 STA #BUFFER,X ;BEWAAR EVEN
07A5-8C 69 07 0940 LDV VSRU ;KANAAL '1'-NIVEAU
07A7-89 59 07 0950 LDA TABEL1,V ;
07A9-8D 0C 0960 RCL SKIP ;SPRING ALS BIT = 1
07AB-89 61 07 0970 LDA TABEL2,V ;KANAAL '0'-NIVEAU
07AD-88 0980 SKIP TRV ;
07AF-20 3F 07 0990 JSR PUNT ;ZET PUNT AAN
07B1-CE 69 07 1000 DEC VSRU ;VOLGENDE BIT
07B3-18 E7 1010 BPL NEXTB1 ;
07B5-88 1020 INC ;VOLGENDE BYTE
07B7-88 0F 1030 INC NEXTBY ;
07B9-4C 10 1C 1040 JMP MONIT ;TERUG NAAR MONITOR
1080 ; ROUTINE VOOR HET WEERGEVEN VAN PUNTEN
1090 ; OP HET GRAFISCH DISPLAY
1100 ;
1110 ;
073F-8D 02 17 1120 PUNT LDA PEO1 ;SYNCHRONISEER
0742-18 FB 1130 BPL PUNT ;ZET DISPLAY
0744-8E 00 17 1140 STV PEO1 ;ZET X-COORDINAAT
0747-EE 02 17 1150 INC PEO1 ;
0749-EE 02 17 1160 INC PEO1 ;
074B-8C 00 17 1170 STV PEO1 ;ZET Y-COORDINAAT
074D-EE 02 17 1180 INC PEO1 ;
074F-89 18 1190 LDA #18 ;ZET KLEUR
0751-8D 02 17 1200 STA PEO1 ;
0753-88 1210 RTS ;
0755-88 08 08 1220 TABEL1 .BY #8 #8 #8 #8 #8 #8 #8 #8 ;'1'-NIVEAUS
0757-88 68 48
075F-28 00
0761-88 08 08 1230 TABEL2 .BY #8 #8 #8 #8 #8 #8 #8 #8 ;'0'-NIVEAUS
0763-88 78 58
076F-38 18
0769-00 1240 VSRU .BY #00

```

Lijst 5

```

1640 ; TESTROUTINE
1650 ;
1660 ;
1670 ;
1680 ;
1690 ;
0800-82 00 1700 TEST LDA #80 ;SCHRIF BUFFER
0802-8A 1710 LUS3 TMR ;JUL NET
0803-95 00 1720 STA #BUFFER,X ;NULLEN
0805-E8 1730 TRV ;
0806-88 FA 1740 BNE LUS3 ;
0808-4C 00 07 1750 JMP DSPL ;SPRING NAAR DISPLAYROUTINE

```

Lijst 6

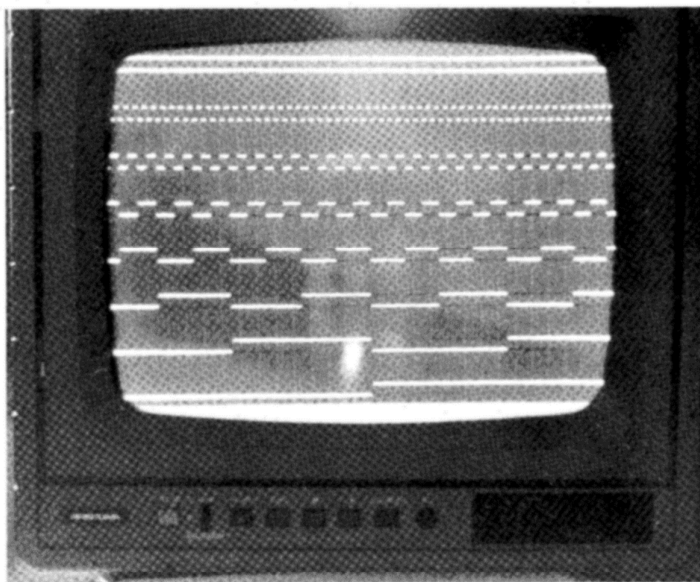
```

1760 ;
1770 ;
1780 ;
1790 ;
1800 ;
1810 ;
1820 ;
1830 ;
1840 ;
1850 ;
0800-82 00 1860 MEET LDA #80 ;RCHT OP
0802-85 00 1870 LUS3 LDA #BUFFER,X ;ZEN
0804-E8 1880 TMR ;TOEGRANDE
0805-20 FF 07 1890 AND MEM ;FLANK
0806-88 F8 1900 BNE LUS3 ;
0808-85 00 1910 LUS3 LDA #BUFFER,X ;RCHT OP
080C-E8 1920 TRV ;DE EERSTE
080E-20 FF 07 1930 AND MEM ;TOEGRANDE
0810-F8 F8 1940 BEO LUS3 ;FLANK
0812-88 01 1950 LDV #01 ;TELLER = 1
0814-85 00 1960 LUS3 LDA #BUFFER,X ;RCHT OP
0816-E8 1970 TRV ;VOLGENDE
0817-C8 1980 INC ;TOEGRANDE
0818-20 FF 07 1990 AND MEM ;FLANK
0819-88 F7 2000 BNE LUS3 ;
081D-85 00 2010 LUS3 LDA #BUFFER,X ;RCHT OP
081F-E8 2020 TRV ;TOEGRANDE
0820-C8 2030 INC ;FLANK
0821-20 FF 07 2040 AND MEM ;ZEN TEL
0824-F8 F7 2050 BEO LUS3 ;ZET FLANK
0826-98 2060 TMR ;PERIODEN
0827-8D 69 07 2070 STA VSRU ;BEWAAR DIT
0829-8A 2080 ASL A ;VERMEID OVLIDIG
082B-8A 2090 ASL A ;ZET 7
082C-8A 2100 ASL A ;ZEN TREK ER
082E-88 2110 SEC ;V WAARF
082F-ED 69 07 2120 STV VSRU ;
0831-4C 1D 1C 2130 JMP MONIT

```


Afb. 1 Resultaat van het testprogramma op het scherm.

ervan uit dat de carry gelijk is aan „0” en er wordt dus een waarde uit tabel 2 opgehaald (\$0728), afhankelijk van de waarde van Y. De instructies STA, LDA respectievelijk LDY tasten het carry-bit niet aan, zodat de carry nog steeds bepaalt of er een hoog dan wel een laag niveau moet worden getekend. Op adres \$072B staat nu dat de volgende instructie (haal de waarde uit tabel 2) moet worden overgeslagen, als het carry-bit gelijk is aan „1”. Aangekomen op adres \$0731 staat dus de X-coördinaat van het puntje in X en de Y-coördinaat in Y. Vervolgens wordt naar de routine gesprongen, die op deze coördinaten een wit puntje zet. Dit zelfde geschiedt voor de zeven andere kanalen, waarna X wordt opgehoogd en een nieuwe waarde van pagina 0 wordt ge-

haald. Na 2048 puntjes te hebben gezet wordt teruggesprongen naar de monitor.

Laatste loodjes

Wanneer alles is ingetypt, kan het programma worden getest. Controleer vooral het „invoeroutine-schrijvende” gedeelte (\$076A en verder), omdat deze routine in RAM schrijft en het risico groot is dat u al uw programma's kwijt raakt, als hierin bij het intypen een foutje is geslopen. In lijst 5 ziet u een testprogramma dat het in afb. 1 getoonde resultaat geeft, als alles werkt. Is dat niet het geval dan is er iets mis.

Uitbreidingen

Door de opzet van het programma is het vrij eenvoudig om bijvoorbeeld periodetijden weer te geven

op het grafisch display. Met behulp van het programma „Letters op het grafisch display” van D. M. de Boer (RB, mei en juli 1979) kunt u tekst en cijfers toevoegen. In lijst 6 ziet u het programma om de periodetijd van een signaal te meten. Het principe is als volgt. Haal een byte, selecteer een bit en tel af, hoelang het duurt, voordat het bit van „0” naar „1” en van „1” weer naar „0” is gegaan. Eerst moet worden opgezocht, wanneer het bitje „0” wordt. Van daaraf moet worden geteld. Register X is de pointer die het desbetreffende byte selecteert. Op adres 07FF moet komen te staan, welk kanaal wordt gekozen in de vorm 2^{n-1} , waarbij n het desbetreffende kanaal is. Als kanaal 3 moet worden geselecteerd moet dus \$04 in \$07FF worden gezet. Als het in lijst 6 afgebeelde programma wordt uitgevoerd moet er op adres 0700 komen te staan: 4C0008. Dit moet omdat de displayroutine de meetwaarden wist en er geen periodetijd meer kan worden gemeten.

Meting van de periodetijd

Allereerst wordt X gelijk gemaakt aan nul. Er wordt vervolgens een byte van pagina 0 gehaald en het desbetreffende bit wordt gemaskeerd. Is dit bit „1” dan moet het volgende bit worden gehaald. Immers, er wordt pas begonnen met tellen bij een overgang van „0” naar „1”. X wordt telkens opgehoogd, totdat het bit „0” is geworden. Dan wordt X opgehoogd, tot dat het bit weer „1” wordt. We weten nu zeker dat we aan het begin van een nieuwe periode zitten. Y wordt geladen met „1” (we hebben al een cyclus gehad) en X en Y worden telkens opgehoogd, totdat het desbetreffende bit van „0” naar „1” gaat. In Y staat nu de periodetijd gedeeld door zeven. Elk puntje stelt immers 7 μ s voor. De waarde in Y moet nog met zeven worden vermenigvuldigd. Dat gaat als volgt. Y wordt bewaard in \$0801 en tevens in de accu gezet. De accu wordt driemaal naar links geschoven (dus met acht vermenigvuldigd), waarna er éénmaal Y vanaf wordt getrokken. Resultaat is:

$Y * (8 - 1)$ in de accu. De waarde in de accu kan nu met het programma „Letters op het grafisch display” op het scherm worden gezet.